

LBRIS

We know
books

Geo Vasile

**Madonizând
Angelizzando**

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS. INDICE

DESPRE FERICIRE, ADESEA EZIȚI...**SULLA FELICITĂȚE, SPESSO ESITI...**

Stacojiu - culoarea nebuniei.....	9
Scarlatto – colore della pazzia.....	10
Dacă privești țintă golful, pliurile.....	11
Se guardi fisso il golfo, le pieghe.....	12
Scrisul nostru e o suflare seacă și slabă,.....	13
La nostra scrittura è un soffio secco e flebile,.....	14
Întinericul pe care-l inspiră.....	15
Il buio che fa nascere negli umani.....	16
Corp la corp în acea nimfă.....	17
A corpo a corpo in quella ninfa.....	18
Scrii simțind, percepând ceea scrii,.....	19
Scrivi mentre senti, percepisci ciò che scrivi,.....	20
Ești peregrinul pururi nenorocos,.....	21
Sei il pellegrino sempre sfortunato,.....	22
Iubirea e cauza însăși a iubirii (variantea pesimistă).....	23
L'amore è la causa stessa dell'amore (variante pessimistica).....	24
Ai înțeles că ești chiar mai singur.....	25
Hai capito d'essere pure più solo.....	26
Lumină violetă, homerică undă violetă.....	27
Luce violetta, omerica onda violetta.....	28
Sfârșitul lumii.....	29

La fine del mondo	30
Deci se cufundă gura ta lacomă.....	31
Quindi sprofonda la tua bocca avida.....	32
Ieșeam ziua, ba nu, noaptea, lumina.....	33
Uscivamo di giorno, anzi di notte	34
Iar acum să continui cu sfârșitul.....	35
E adesso vai avanti con la fine	36
Recitite, însemnările tale și nu numai	37
Riletti, i tuoi appuntamernti e non solo	38
Planete digitale	39
Pianeti digitali.....	40
Drumul spre cer, mărginit.....	41
La via verso il cielo, recintata	42
Munții te sfidau, închiși în ei.....	43
Le montagne ti sfidavano, rinchiuse.....	44
Citeai cărți care-și pierduseră.....	45
Leggevi libri che avevano perduto.....	46
Despre fericire adesea ezități.....	47
Della felicità, spesso, esiti... ..	48

MADONIZÂND ANGELIZZANDO

Unicorn.....	51
Unicorno.....	52
Scenariu	53
Sceneggiato	54
Angélica Inna.....	55
Inna, l'angelica.....	56
Cheia sol.....	57
Chiave sol.....	58

Iarbă halucinogenă.....	59
Erba allucinogena.....	60
Adâncul mineral.....	61
Profondo minerale	62
Machiaj	63
Trucco	64
Alegoria însăși	65
L' allegoria stessa.....	66
Uși glisante.....	67
Porte scorrevoli.....	68
Goblen flamand.....	69
Arazzo fiammingo.....	70
Leagănul dintre copaci	71
Culla tra gli alberi.....	72
Piața Tahrir.....	73
Piazza Tahrir.....	74
Fantomă cu sânge cald	75
Spettro a sangue caldo	76
Fosforescență	77
Fosforescenza.....	78
Nenumărata iubită	79
L' innumerevole amata.....	80
Vis appetitiva.....	81
Vis appetitiva.....	82

GRAFFITI**GRAFFITI**

Bijuterii zoomorfe.....	85
Gioiello zoomorfo.....	86
Coroană	87

Corona.....	88
Perdea de mărgele.....	89
Tende di perline.....	90
André & Alain.....	91
André & Alain.....	92
Tristețe narcisică.....	93
Narcissica mestizia.....	94
Graffiti.....	95
Graffiti.....	96
Pietate.....	97
Pietà.....	98
Jucători & muribunzi.....	99
Giocatori & moribondi.....	100
Învelișul fizic.....	101
L'involucro fisico.....	102
Like a Vergin.....	103
Like a Vergin.....	104
Planta carnivoră.....	105
Pianta carnivora.....	106
Vis cu Inna.....	107
Sogno con Inna.....	108

ÎNTRE DOUĂ GENUNI

TRA DUE BARATRI

Țintă sigură, inima.....	111
Bersaglio unico, il cuore.....	112
Cum vei întâmpina tăcerea finală.....	113
Come accoglierai la quiete finale.....	114
Aruncare de zaruri.....	115
Colpo di dadi.....	116

Smintindu-te	117
Pazzia.....	118
Printre degete.....	119
Tra le dita.....	120
Înima ta pământie	121
Tuo già polveroso cuore	122
Între două genuni.....	123
Tra due baratri.....	124
Fractură.....	125
Scissione	126
Și dacă viitorul se anunță priincios.....	127
E se il futuro s'annuncia augurale.....	128
Prin clisurile negurii nu se întrezăreau	129
Attraverso le fessure della foschia non si scorgevano.....	130
Măsuța din fața ta era roșie	131
Il tavolino davanti a te era rosso.....	132
Pe vremea aceea noi copiii, socoteam	133
A quel tempo noi fanciulli credevamo	134
Nici fericirea nu mai e ce-a fost cândva	135
Nemmeno la felicità è ciò che fu una volta.....	136
Plop tremurător	137
Pioppo tremulo.....	138
Nota critica alla poesia di Geo Vasile (Adriana Gloria Marigo)	139
Notă critică la poezia lui Geo Vasile.....	143
Dulceața mortală a scriiturii de prestigiu (Felix Nicolau).....	147

ce-ți întunecă în întregime
cercul luminos al firii, albastru
ca două râuri ce izvorăsc
dintr-un singur munte dar sapă
vaduri diferite, spre două țărâhuri
complet opuse, galbenul
provoacă albastrul roșiatic
al sângelui tău princiar,
albastrul prilejuiește galbenul
roșiatic al panicii nocturne,
purpuriul stârnește verdele
și invers, rândurile tale asemeni
polenului zămislit de culorile
florei, în cer, pe ape, pe pământ,
spulberate de-ntunecatul Vrăjmaș,
în cele patru vânturi!!!

Scarlatto - colore della pazzia

che rabbuia interamente
il cerchio luminoso dell'essere,
azzurro come due fiumi che sgorgano
dalla stessa montagna, ma scavano
guadi diversi verso due reami
completamente opposti, il giallo
sfida l'azzurro rossiccio
del tuo sangue principesco,
l'azzurro fa germogliare il giallo
rossiccio del panico notturno,
il purpureo dà occasione al verde e
viceversa, le tue righe come
il polline plasmato dai colori della
flora nel cielo, sulle acque, sulla terra,
disperse dall'oscuro Maligno,
nei quattro punti cardinali...

Dacă privești țintă golful, pliurile

veșmântului roșu-arzător, carmin,
al Ledei, frecvența acelei culori
îți sfredelește sinapsele, nervurile,
îți întunecă mintea cu vălul de aur
topit al asfințitului din care răsare
al ei hipnotic, galeș trup din
înflăcărata piesă a sticlarului, ostatecă
văpaie pe tezaur – în tine-insinuată
chiar de Fra' Angelico, cel prea iubit
de Dumnezeu, pare pictată.
Roșul cu totul pur, carminul diafan
departe de a bate fie-n albastru fie-n auriu,
cântă mulat pe-o amforă de fildeș alburii...

Se guardi fisso il golfo, le pieghe

del vestito rosso-ardente, carminio,
che avvolge Leda, la frequenza di
quel colore trafigge le sinapse, nervature,
ottenebrando il tuo senno col velo
d'oro fuso di tutti i tramonti donde
spunta il suo ipnotico, morbido corpo
dal fiammeggiante pezzo del vetraio...

Insinuato in te si configura come dipinto
da Fra' Angelico stesso, dall'opera di cui
l'Onnipotente stesso fu avvinto

il purissimo rosso, il diafano carminio
lungi dal dare sia in azzurro sia in dorato,
suona aderente su un'anfora d'avorio matto.

Scrisul nostru e o suflare seacă și slabă,

meliță a Domnului, moară veche măcinând
în gol sau după bunu'-plac de parc-ar mânui
marile foarfeci ale vechii bezne, mai veche
decât lumea clic-clac-clic-clac-clic-clac...

- Învățătorule, învață-ne și pe noi cum să
pășim pe apele mării, ca și cum am păși
pe drum de piatră sau pe bătătura curții..

- Veți păși, dar mai întâi trebuie să beți
până la fund amarul din cupa surghiunului
și a singurătății, îndurând spinii Vrajmașului,
doar astfel veți păși pe valuri și scrisul
vostru va gălgâi ca sângele în vine, plini
de smerenie, de taine, de har și de harismă!

La nostra scrittura è un soffio secco e flebile,

scardasso di Dio, vecchio mulino macinando
a vuoto oppure alla sua mercè come
se maneggiasse le grandi forbici del secolare
buio, più antico del mondo clic-clac-clic-clac-clic-clac...

- Signore, insegnaci a camminare
sulle acque del mare, come se camminassimo
sul selciato o terra battuta del nostro cortile..
- Camminerete, certo, ma prima dovrete bere
fino in fondo l'amaro del calice dell'esilio
e della solitudine, subendo le spine del Maligno,
solo così camminerete sulle onde e la vostra
scrittura gorgoglierà come sangue nelle vene,
ricolmi di arcani, d'umiltà, di grazia e carisma !

Întinericul pe care-l inspiră

oamenilor textele unei cărți
te fascinează, învii ca și cum ai
fi murit de tristețe, ce uimitoare
e viața, buzele ți se lipesc de
scobitura aproape străvezie
dintre urechea și părul ei adiind
a vetiver, păsări speriate de
străfulgerarea argintului viu
al lunii, decolează, estimp
i se-ntărește sânul drept în cășul
palmei tale, simțeari zvâcnetul
aripei crescându-i pe dinlăuntru...

Il buio che fa nascere negli umani

i testi di un libro, ti affascina come
se fossi proprio morto di mestizia,
risorgi, che sorprendente è la vita,
le labbra ti si attaccano allo scavo
quasi traslucido tra l'orecchio e
i suoi capelli che sanno di vetiver,
uccelli spauriti dalla fulminazione
dell'argento vivo della luna,
decollano, in questo mentre
il suo seno dritto si arrotonda
nel cavo della tua mano, sentivi
il sussulto delle ali che stavan
per spuntare dal di dentro...

Corp la corp în acea nimfă

Mai întâi de toate un salut circular turelor
limbajului gata să te-ngroape-n lințoliul
tăcerii, cu buzele-nroșite de timp îți scrutezi
sinucigașa pubertate în care încă te răsfeți:
cerul înstelat deasupra însângerează emoția
aurului clocotit în retortele asfințitulul,
cearșafurile mării, orice doliu sau dragoste
își arată orbita gravitației c-o smulgere de corzi...
vezi adâncul inimii tale oprite și repornite
prin șocuri electrice nu înainte de-a te repatria
corp la corp în acea nimfă, poate Euridice,
atunci pluteați pe pelicula somnului narând
inenarabile vitralii din Eden,
inenarabile orori din Ghetou.

A corpo a corpo in quella ninfa

prima di tutto un circolare saluto alle torri
del linguaggio pronto a seppellirti nel sudario
del silenzio, le labbra arrossate dal tempo,
scruti la pubertà suicida in cui ti trastulli tutt'ora:
sopra di te il cielo stellato insanguina l'emozione
dell'oro bollente nelle storte del tramonto,
le lenzuola del mare e ogni cordoglio o amore
rivela la sua orbita di gravità con uno strappo
di corde...guarda dentro il tuo cuore:
vedilo fermo e dopo qualche ora fatto risorgere
tramite scosse elettriche non prima d'averti
rimpatriato a corpo a corpo in quella ninfa, forse
Euridice, allora si galleggiava sulla pellicola
del sonno narrando inenarrabili vetrate dell'Eden,
inenarrabili orrori del Ghetto.